

اثر بخشی آموزش حل مساله با رویکرد توانمندسازی بر احساس وابستگی دختران شبانه روزی

فریده نویدزاده^۱، رضانعلی قادری ثانوی^۲، ملیحه عرشی^۳

۱- کارشناس ارشد مددکاری اجتماعی

دانشگاه علوم توانبخشی و سلامت اجتماعی

۲- هیات علمی دانشگاه علوم توانبخشی و سلامت اجتماعی

۳- هیات علمی دانشگاه علوم توانبخشی و سلامت اجتماعی

چکیده

هدف این پژوهش تعیین اثربخشی آموزش مهارت حل مساله با رویکرد توانمندسازی مددکاری اجتماعی بر احساس وابستگی دختران ساکن در شبانه روزی است. پژوهش حاضر از نوع شبه آزمایشی بوده که با استفاده از طرح پیش آزمون-پس آزمون با گروه کنترل انجام گرفته است. به این منظور ۳۰ نفر از دختران نوجوان ساکن در شبانه روزی شهر نیشابور به صورت تصادفی انتخاب و به همین شیوه در دو گروه مداخله و کنترل قرار گرفتند. گروه مداخله در ۸ جلسه آموزش مهارت حل مساله با رویکرد توانمندسازی مددکاری اجتماعی شرکت کردند و گروه کنترل هیچ مداخله ای دریافت نکردند. داده ها از طریق پرسشنامه سازگاری فردی - اجتماعی کالیفرنیا جمع آوری شد. جهت تجزیه و تحلیل داده ها از آزمونهای آماری t برای گروههای مستقل استفاده گردید. یافته های پژوهش نشان داد آموزش مهارت حل مساله با رویکرد توانمندسازی مددکاری اجتماعی، تأثیر معناداری بر کاهش سطح احساس وابستگی دختران ساکن در شبانه روزی داشته است. و هم چنین بین میانگین گروه مداخله و کنترل، در متغیر مورد بررسی احساس وابستگی تفاوت معنی دار وجود دارد.

واژگان کلیدی: حل مساله، توانمندسازی، احساس وابستگی